

दानियेलाचे पुस्तक - एकशे चौसष्टावे

दानियेल ११ चे भविष्यसूचक महत्त्व: ऐतिहासिक आणि भावी परिणामांचे उलगडणे

Jeff Pippenger

2024-03-28

दानिएल अकराच्या सोळाव्या वचनात, इ.स.पू. ६३ मध्ये पॉम्पेईने यहुदा व यरुशलेम जिंकले, ही घटना मांडलेली आहे. हे याच अध्यायाच्या एकेचाळीसाव्या वचनाच्या पूर्ततेत संयुक्त संस्थानांमध्ये लवकरच येऊ घातलेल्या रविवार कायद्याचे प्रतिनिधित्व करते. या वचनाशी निगडित इतिहास असे दर्शवितो की शहर हस्तगत केले जाते तेव्हा एक यादवी युद्ध चालू असते; अशा प्रकारे, सध्या संयुक्त संस्थानांमध्ये घडत असलेल्या अमेरिकन यादवी युद्धाच्या पुनरावृत्तीची ओळख पटते. गोळ्या झाडल्या गेल्या असोत वा नसोत, संयुक्त संस्थानांच्या नियंत्रणासाठी आता दोन वर्ग संघर्षात गुंतलेले आहेत. जेव्हा पॉम्पेईने यरुशलेम जिंकले, तेव्हा त्यातून हे सूचित झाले की यरुशलेम इ.स. ७० मध्ये नाश पावलेपर्यंत रोमन सत्तेखालीच राहिल. अशा रीतीने, ते लवकरच येऊ घातलेल्या रविवार कायद्याचे प्रतिरूप ठरले, जो बायबलमधील भविष्यवाणीतील सहाव्या राज्याच्या समाप्तीची खूण करतो.

या उतान्यात ओळखल्या गेलेल्या चार रोमन शक्तींमध्ये पॉम्पेई हा पहिला आहे. रोमन असलेला मार्क अँटोनी हाही ओळखला गेला आहे; परंतु रोमन नेते म्हणून दर्शविलेल्या त्या चार शक्तींमध्ये अँटोनी असा रोमन नेतृत्व दर्शवितो की ज्याने बंड करून रोमाविरुद्ध मिसराशी संधि केली. पॉम्पेई, ज्युलियस सीझर, ऑगस्टस सीझर आणि टायबेरियस सीझर हे ते चार रोमन आहेत, ज्यांचा भविष्यसूचक रीतीने पृथ्वीच्या पशूच्या प्रजासत्ताकीय शिंगाच्या चार पिढ्यांचे प्रतिनिधित्व करण्यासाठी उपयोग केला आहे.

इ.स. १८६३ च्या पिढीतील अमेरिकेच्या यादवी युद्धातील बंडाचे प्रतिनिधित्व करणारा पॉम्पेई, शेवटच्या पिढीचे आणि सध्या सुरू असलेल्या वर्तमान "यादवी युद्धा"चेही चित्रण करतो. ज्युलियस सीझर दुसऱ्या पिढीचे प्रतिनिधित्व करतो, जेव्हा संयुक्त संस्थाने राष्ट्रांमध्ये अग्रगण्य राष्ट्र म्हणून ठामपणे स्थापित झाली होती; परंतु इ.स. १९१३ मध्ये त्याची हत्या झाली, जेव्हा आर्थिक व्यवस्थेचे सार्वभौमत्व जागतिकतावादी बँकिंग व्यवस्थेकडे देण्यात आले, आणि एक-जागतिक सरकारसाठीचे कार्य सुरू झाले. सीझर ऑगस्टस पहिल्या दोन जागतिक युद्धांच्या गौरवशाली वर्षांचे प्रतिनिधित्व करतो, जेव्हा रक्तपात असूनही संयुक्त संस्थाने जगाच्या मत्सराचा विषय बनली. त्यानंतर शेवटच्या पिढीत, आपल्या मद्यपानासाठी आणि ख्रिस्ताच्या क्रूसावरील वधासाठी परिचित असलेला टायबेरियस सीझर, त्या काळाचे प्रतिनिधित्व करतो ज्याची सुरुवात मूलतः जॉन एफ. केनेडी या पहिल्या कॅथोलिक अध्यक्षीय निवडीपासून झाली; अशा रीतीने त्या पिढीची ओळख पटते जी रोमपुढे नतमस्तक होईल.

पॉम्पेईशी संबंधित या भविष्यवाणीपर बाबी महत्त्वाच्या आहेत, परंतु सध्या आपण पॉम्पेई आणि सोळाव्या वचनापूर्वीच्या भविष्यवाणीपर इतिहासावर लक्ष केंद्रित करीत आहोत; असा इतिहास जो अध्यायाच्या पहिल्या दोन वचनांत सुरू होतो, जिथे 1989 हे अंतकाळ म्हणून ओळखले जाते, आणि त्यानंतर रेगननंतरचा श्रीमंत सहावा अध्यक्ष दाखविला जातो, जो जागतिकतावाद्यांना चिथावणी देतो, जसे ट्रम्पने निःसंशयपणे केले आहे.

ट्रम्प हा कुरुशानंतर येणाऱ्या चौथ्या अधिपतीद्वारे, म्हणजे श्रीमंत पारशी राजा क्षयर्ष याच्याद्वारे प्रतिरूपित केला आहे; एस्तेरच्या कथेत तो अहश्वेरोश या नावानेही ओळखला जातो. या वचनांमध्ये, क्षयर्षानंतर येणारा पुढील राजा तिसऱ्या वचनात महान अलेक्झांडर आहे. इतिहासदृष्ट्या, क्षयर्ष आणि महान अलेक्झांडर यांच्या दरम्यान आठ अधिपती होते. ट्रम्पपासून, महान अलेक्झांडरद्वारे प्रतिनिधित्व केलेल्या एक-जागतिक शासनापर्यंत, दहा राजे दर्शविलेले आहेत; ट्रम्प हा पहिला असून अलेक्झांडर हा शेवटचा आहे.

भविष्यसूचक रेषा हे ओळखून देतात की जगाच्या अंतकाळी पृथ्वीवरील सर्व राजे पोपसत्तेशी व्यभिचार करतील, आणि त्या राजांचे प्रतिनिधित्व "दहा राजे" असे केलेले आहे. अहाब, जो दहापदरी राज्याचा प्रमुख होता, आणि जो

इझेबेलशी विवाहबद्ध होता, तो या तथ्याचे प्रतिनिधित्व करतो की जरी सर्व दहा राजे पोपसत्तेशी व्यभिचार करीत असले, तरी तसे प्रथम करणारा एक मुख्य राजा आहे. पहिल्यांदा जेव्हा पोपसत्तेला पृथ्वीचे सिंहासन देण्यात आले, तेव्हा तो मुख्य राजा क्लोव्हिस होता, जो इ.स. 496 मध्ये फ्रँक्सचा (फ्रान्सचा) राजा होता. हे पोपसत्तेने फ्रान्सला कॅथलिक चर्चचा ज्येष्ठपुत्र आणि कॅथलिक चर्चची ज्येष्ठ कन्या ही पदवी दिली याच्याशी सुसंगत आहे.

सुसंस्कृत जगाच्या सिंहासनावर रोमला प्रतिष्ठित करण्याचे फ्रान्सने पूर्ण केलेले भविष्यवाणीपर कार्य, संयुक्त संस्थानांच्या भविष्यवाणीपर कार्याचे प्रतीक ठरते. बायबलमधील भविष्यवाणीतील रविवार कायदा संयुक्त संस्थानांत सुरू होतो, आणि मग पृथ्वीवरील प्रत्येक राष्ट्र त्या उदाहरणाचे अनुसरण करते. भविष्यवाणीच्या ओळीवर ओळी, हे ओळखून देतात की दहा राजांतील प्रमुख राजा—जो शेवटच्या दिवसांत पापाच्या मनुष्यासोबत प्रथम आणि सर्वप्रथम व्यभिचार करतो—तो संयुक्त संस्थाने आहेत. जरी दुसऱ्या आणि तिसऱ्या वचनांमध्ये पहिला श्रीमंत राजा क्षयर्य आणि शेवटचा राजा महान अलेक्झांडर यांच्या दरम्यान कोणतेही राजे दर्शविलेले नसले, तरी इतिहास दहा राजांची ओळख करून देतो. दहा ही संख्या परीक्षेचे प्रतिनिधित्व करते, आणि ती संघराज्याचेही प्रतिनिधित्व करते.

जगासमोर उभा ठाकलेली परीक्षा म्हणजे सर्वव्यापी व्यवस्थेची उभारणी होय, जी पशूच्या प्रतिमेप्रमाणे दर्शविली आहे. ती परीक्षा अमेरिकेच्या संयुक्त संस्थानांमध्ये लवकरच येऊ घातलेल्या रविवारच्या कायद्यापासून सुरू होते आणि पृथ्वीवरील प्रत्येक राष्ट्र त्या उदाहरणाचे अनुसरण करील तेव्हा समाप्त होते. येशू नेहमी एखाद्या गोष्टीच्या समाप्तीचे उदाहरण तिच्या आरंभानेच स्पष्ट करतो; म्हणूनच, जरी दुसऱ्या व तिसऱ्या वचनांमध्ये धनवान राजाच्या आणि अलेक्झांडरच्या दरम्यान कोणत्याही राजांची नोंद केलेली नाही, तरी इतिहास अशा एका परीक्षेच्या प्रक्रियेची ओळख करून देतो, जी सर्वांत धनवान राष्ट्राध्यक्षापासून सुरू होते, जो भ्रष्ट झालेल्या राजकीय व्यवस्थेत सहभागी होऊन संपत्ती उत्पन्न केली म्हणून नव्हे, तर आपल्या व्यावसायिक उपक्रमांमधून धनवान झाला होता.

“अमेरिका” हे नाव “अमेरीगो” या नावाच्या लॅटिन रूपावरून उद्भवले आहे; हे नाव इटालियन अन्वेषक अमेरीगो व्हेस्पुची याच्याशी संबंधित आहे. तो असा अन्वेषक व मार्गदर्शक नौकानयनकर्ता होता, ज्याने पंधराव्या शतकाच्या उत्तरार्धात आणि सोळाव्या शतकाच्या प्रारंभी नव्या जगाकडे अनेक समुद्रप्रवास केले. एकंदरीत, व्हेस्पुचीच्या अन्वेषणांना आर्थिक पाठबळ, भांडवली गुंतवणूक, आणि अशा प्रायोजक व आश्रयदात्यांचे समर्थन लाभले, ज्यांना नव्या जगाच्या शोधकार्यामध्ये नफा, विस्तार, आणि प्रतिष्ठा यांसाठी संभाव्य संधी दिसत होत्या. “अमेरिका” हे नाव नफा उत्पन्न करण्याच्या प्रयत्नाचे प्रतीक आहे.

येशू नेहमी एखाद्या गोष्टीचा अंत तिच्या आरंभीसह स्पष्ट करतो, आणि मेदो-पर्शियाच्या दोन-शृंगी राज्यापासून अलेक्झांडर महानाने दर्शविलेल्या एकजागतिक शासनापर्यंतचा पूल दर्शविणाऱ्या दहा राजांच्या आरंभीची सुरुवात त्या धनाढ्य राजापासून होते, जो फ्रान्स आणि अहाब यांच्याद्वारे प्रतिरूपित राज्याचा अध्यक्ष आहे; आणि तोच पुढे अलेक्झांडर महानाने दर्शविलेल्या शिराप्रमाणेही होईल, जेव्हा संपूर्ण जग संयुक्त राज्यांच्या सामर्थ्याशी निगडित आर्थिक व्यवस्थेस सामोरे जाईल, आणि खरेदी-विक्री करता यावी अशी त्यांची इच्छा असल्यास, ते संपूर्ण जगाला कॅथोलिक चर्चपुढे नतमस्तक होण्यास भाग पाडेल.

प्रकटीकरण अध्याय सतरामधील सातवे राज्य म्हणजे दहा राजे होत; आणि त्या दहा राजांच्या भविष्यसूचक वैशिष्ट्यांपैकी एक असे आहे की, ते “थोडा अवकाश” इतकाच काळ टिकतात; त्यानंतर ते आपले सातवे राज्य बाबेलच्या वेश्येला देण्यास संमती देतात, जी स्वतःही केवळ “एक तास” इतक्याच काळासाठी एकत्र टिकते. ते त्या करारास मान्यता देण्याचे भविष्यसूचक कारण असे आहे की, ते बाबेलच्या द्राक्षारसाने मदनन्त झालेले आहेत. ऐतिहासिक दृष्ट्या, अलेक्झांडर महान यानेही केवळ थोडा अवकाश राज्य केले; कारण त्याचे जीवन ज्या झपाट्याने त्याचे राज्य स्थापन झाले त्याच झपाट्याने समाप्त झाले, कारण त्याने स्वतःला मद्यपानाने मृत्यूप्राय केले; अशा रीतीने तो संयुक्त राष्ट्रसंघाच्या दहा राजांच्या त्या अल्प अवकाश आणि मदनन्ततेचे प्रतीक ठरतो. अलेक्झांडर महान उभा राहिल्यानंतर त्वरितच तो खंडित झाला, आणि त्याचे राज्य चार वाऱ्यांना देण्यात आले, ज्यायोगे त्याचे पूर्वीचे राज्य पुन्हा प्रस्थापित करण्यासाठी झालेल्या पुढील संघर्षाची ओळख पटते.

आणि मीही, मादी दारयावेशाच्या पहिल्या वर्षी, त्याला दृढ करण्यासाठी व बळ देण्यासाठी उभा राहिलो. आणि आता मी तुला सत्य दाखवीन. पाहा, पर्शियात अजून तीन राजे उभे राहतील; आणि चौथा त्यां सर्वांपेक्षा फार अधिक श्रीमंत असेल; आणि आपल्या संपत्तीमुळे प्राप्त झालेल्या सामर्थ्याने तो सर्वांना ग्रीसच्या राज्याविरुद्ध चिथावील. आणि एक पराक्रमी राजा उभा राहील, जो महान प्रभुत्वाने राज्य करील आणि आपल्या इच्छेप्रमाणे करील. आणि तो उभा राहिल्यावर त्याचे राज्य खंडित होईल, आणि आकाशाच्या चार वाऱ्यांकडे विभागले जाईल; आणि ते त्याच्या संततीकडे जाणार नाही, तसेच त्याने ज्या प्रभुत्वाने राज्य केले त्यानुसारही राहणार नाही; कारण त्याचे राज्य उपटून टाकले जाईल, आणि त्यांच्याखेरीज इतरांसाठी दिले जाईल. दानियेल 11:1-4.

अलेक्झांडराचे राज्य जितक्या त्वरेने एकत्र आले, तितक्याच त्वरेने ते विघटित झाले, कारण ते शेवटच्या दिवसांचे प्रतिनिधित्व करते, ज्यामध्ये भविष्यवाणी वेगाने घडत असल्याचे ओळखले जाते.

“दुष्टतेच्या शक्ती आपापल्या सैन्यांची एकजूट करित असून एकत्रित होत आहेत. त्या शेवटच्या महान संकटासाठी स्वतःला बळकट करित आहेत. आपल्या जगात लवकरच मोठे बदल घडणार आहेत, आणि अंतिम हालचाली अतिशय वेगवान असतील.” Testimonies, खंड 9, 11.

इस्लामचे तिसरे हाय हे पहिल्या आणि दुसऱ्या हायच्या भविष्यवाणीतील वैशिष्ट्यांवर स्थापित आहे. पहिल्या हायमध्ये एक असा कालखंड होता, जो मोहम्मदच्या आगमनाने सुरू झाला आणि पुढील कालखंडापर्यंत चालू राहिला; हा कालखंड “पाच महिने” किंवा एकशे पन्नास वर्षे असा ओळखला जातो, ज्यामध्ये इस्लाम रोमच्या सैन्यांना “इजा” करील. या एकशे पन्नास वर्षांच्या कालभविष्यवाणीचा शेवट एकाच वेळी तीनशे एक्याणव वर्षे आणि पंधरा दिवसांच्या भविष्यवाणीच्या आरंभास चिन्हांकित करतो, ज्यामध्ये दुसऱ्या हायमधील इस्लाम नंतर रोमच्या सैन्यांना “ठार” करील.

११ सप्टेंबर, २००१ हा पहिल्या धिक्कारातील मोहम्मदाने दर्शविलेल्या कालखंडाच्या आगमनाचा चिन्हांकित दिवस ठरला; त्या कालखंडात ७ ऑक्टोबर, २०२३ हाही त्या काळाच्या आरंभाचे चिन्ह ठरतो, जेव्हा इस्लाम प्राचीन अक्षरशः “वैभवशाली भूमी”मध्ये “रोमच्या सैन्यांना” “इजा” करील, जी संयुक्त संस्थानांसाठी एक प्रतिनिधिक प्रतिरूप आहे; आणि ७ ऑक्टोबर, २०२३ पासून रोमच्या सैन्यावर इस्लामकडून होणाऱ्या हल्ल्यांची संख्या, १७ फेब्रुवारी, २०२४ रोजी हा लेख लिहिला जात असताना, दोनशेच्या जवळ पोहोचत आहे.

लवकरच येऊ घातलेल्या रविवारच्या कायद्याच्या वेळी, बायबलमधील भविष्यवाणीतील सहाव्या राज्यरूपाने संयुक्त संस्थाने “मारली” जातात; हे इस्लामी हल्ल्यांच्या तीनशे एक्याणव वर्षे आणि पंधरा दिवसांच्या त्या कालखंडाशी समांतर आहे, ज्याने रोमच्या पूर्वीच्या सैन्यांना ठार केले होते, जसे त्यांच्या तिसऱ्या महान जिहादाचे युद्ध अधिक तीव्र होत जाते. जेव्हा मिखाएल उभा राहतो, तेव्हा मानवी कृपाकाल समाप्त होतो, आणि शेवटच्या सात पीडांच्या काळात चारही वारे पूर्णपणे सोडून दिले जातात.

“मी पाहिले की राष्ट्रांचा क्रोध, देवाचा रोष, आणि मृतांचा न्याय करण्याची वेळ या वेगळ्या व स्वतंत्र गोष्टी होत्या, एकामागून एक येणाऱ्या; तसेच मिखाएल अद्याप उभा राहिला नव्हता, आणि ‘जसा कधीच झाला नव्हता तसा संकटकाळ’ अद्याप सुरू झाला नव्हता. राष्ट्रे आता क्रोधित होत आहेत; परंतु जेव्हा आपला महायाजक पवित्रस्थानातील आपले कार्य पूर्ण करील, तेव्हा तो उभा राहील, सूडाची वस्त्रे परिधान करील, आणि मग शेवटच्या सात पीडा ओतल्या जातील.”

“मी पाहिले की येशूचे पवित्रस्थानातील कार्य पूर्ण होईपर्यंत ते चार देवदूत चार वारे धरून ठेवतील, आणि त्यानंतर शेवटच्या सात पीडा येतील.” Early Writings, 36.

सिस्टर व्हाइट यांनी “चार वारे” यांचे प्रतिनिधित्व “एक क्रोधित घोडा, जो सुटून आपल्या मार्गात मृत्यू व विनाश आणण्याचा प्रयत्न करित आहे,” असे केले आहे, आणि कृपाकाल संपल्यावर ते पूर्णपणे सोडले जातात. दुसऱ्या धिक्कारात त्यांचे चित्रण “चार दूत” असे करण्यात आले होते, चार वारे असे नव्हे.

तुरही असलेल्या सहाव्या देवदूताला असे म्हणण्यात आले, “महान यूफ्रेटीस नदीत बांधून ठेवलेल्या त्या चार देवदूतांना सोडून दे.” आणि ते चार देवदूत सोडण्यात आले; ते एका तासासाठी, एका दिवसासाठी, एका महिन्यासाठी आणि एका वर्षासाठी तयार ठेवलेले होते, जेणेकरून मनुष्यांच्या तृतीयांश भागाचा वध करावा. प्रकटीकरण 9:14, 15.

“चार वारे”, किंवा “चार देवदूत”, हे दोन्ही त्या संदर्भानुसार इस्लामची प्रतीके आहेत ज्यामध्ये हे प्रतीक वापरले गेले आहे. जेव्हा अलेक्झांडर महान उभा राहिला, तेव्हा त्याचे राज्य—जे सातवे राज्य दर्शविते, म्हणजे अजगर, पशू आणि खोटा संदेष्टा यांच्या त्रैधारी राज्याचा एक तृतीयांश—“when he shall stand up, his kingdom shall be broken, and shall be divided toward the four winds of heaven.” जेव्हा मानवी परीक्षाकाळ समाप्त होतो, तेव्हा चार वारे, किंवा चार देवदूत, मुक्त केले जातात, आणि ते त्याचे राज्य मोडून टाकतात, कारण त्याचे राज्य “shall be broken.” ते दहा राजे आणि त्यांचे भागीदार, जागतिकवादी व्यापारी, मग दूर उभे राहून विलाप करतील आणि रडतील.

कारण पाहा, राजे एकत्र जमले; ते एकत्र पुढे गेले. त्यांनी ते पाहिले, आणि तेव्हा ते चकित झाले; ते व्याकुळ झाले, आणि घाईघाईने निघून गेले. तेथे भयाने त्यांना ग्रासले, आणि प्रसववेदनांतील स्त्रीप्रमाणे वेदना झाल्या. तू पूर्वेकडील वाऱ्याने तार्शीशची जहाजे मोडून टाकतोस. स्तोत्रसंहिता 48:4-7.

दहा राजांच्या आर्थिक संरचनेचा भंग इस्लामच्या “पूर्व वाऱ्या”द्वारे होतो.

तुझे वल्हेवाले तुला महान जलांत घेऊन आले आहेत; पूर्वेच्या वाऱ्याने समुद्रांच्या मध्यभागी तुझा चुराडा केला आहे. तुझे धन, तुझे बाजार, तुझी मालमत्ता, तुझे नाविक, तुझे कर्णधार, तुझे भेगा बुजविणारे, तुझ्या व्यापारात गुंतलेले लोक, आणि तुझ्यामधील तुझे सर्व युद्धपुरुष, तसेच तुझ्या मध्यभागी असलेला तुझा सर्व समुदाय, तुझ्या विनाशाच्या दिवशी समुद्रांच्या मध्यभागी कोसळून पडतील. येहेज्केल 27:26, 27.

इस्लामचा “पूर्वेकडील वारा” दहा राजांच्या राज्याचा “त्यांच्या विनाशाच्या दिवशी” भंग करतो, जसे अलेक्झांडर महानाचे राज्य “तुटून” चार वाऱ्यांना देण्यात आले होते, त्याद्वारे दर्शविले आहे. दानिएल अकराव्या अध्यायात जी इतिहासघटना घडून गेली आहे, तिचा बराचसा भाग अकरावा अध्याय आपल्या अंतिम परिपूर्तीकडे पोहोचत असताना पुन्हा घडेल. त्या इतिहासांचे योग्य विभाजन कुठे करावयाचे हे ठरविणे, भविष्यवाणीचे विद्यार्थी होण्यासाठी बोलाविले गेलेल्यांचे भविष्यसूचक कार्य आहे. दानिएल अकराव्या अध्यायातील शेवटची सहा वचने मानवी अनुग्रहकाळाच्या समाप्तीवेळी, मिखाएल उभा राहतो तेव्हा, समाप्त होतात. अलेक्झांडर महानाचे राज्य चार वाऱ्यांत विभागले जाते तेव्हा, ते अनुग्रहकाळाच्या समाप्तीचे प्रतिनिधित्व करते, आणि पुढील भविष्यसूचक इतिहास पाचव्या वचनापासून पुढे हा एक नवीन भविष्यसूचक रेषा म्हणून विचारात घ्यावयाचा आहे, हे दर्शविते.

पाचव्या वचनापासून सोळाव्या वचनापर्यंत ५३८ पासून लवकरच येऊ घातलेल्या रविवारच्या कायद्यापर्यंतचा इतिहास ओळख करून दिला आहे. पाचव्या ते नवव्या वचनांमध्ये ५३८ साली सुरू होऊन १७९८ मध्ये, म्हणजेच अंतकाळी, समाप्त झालेल्या पोपसत्तेच्या एक हजार दोनशे साठ वर्षांच्या राज्यसत्तेचा इतिहास दर्शविला आहे. दहावे वचन त्या इतिहासाची ओळख करून देते जो चाळीसाव्या वचनाचे प्रतिरूप आहे, जेव्हा अंतकाळी १९८९ मध्ये पोपसत्तेने सोव्हिएत संघाला झाडून टाकले. अकरावे आणि बारावे वचन युक्रेनमधील सध्याच्या प्रतिनिधिक युद्धाची ओळख करून देतात, ज्यामध्ये पुतिन आणि रशिया विजय मिळवतील; परंतु पुतिनच्या विजयाचे परिणाम “निनेवेची लढाई” आणि “खुस्रोचा पतन” यांना समांतर असतील, जे “तळहीन खाई उघडणारी किल्ली” होते, जिने पहिल्या धिक्काराच्या इतिहासात इस्लामला मुक्त केले.

पुतिनच्या अल्पायुषी विजयाच्या परिणामस्वरूप, तेराव्या ते पंधराव्या वचनांमध्ये संयुक्त संस्थाने प्रतिनिधी युद्धात विजय मिळवतील; म्हणजेच, दुसऱ्या महायुद्धापासून चालू असलेल्या त्या प्रतिनिधी युद्धाचा तो निष्कर्ष असेल. या उताऱ्यात तीन लढायांची ओळख दिली आहे: पहिली लढाई 1989 मध्ये संपन्न झाली, जी दहाव्या आणि चाळीसाव्या वचनांच्या पूर्ततेत होती; दुसरी, म्हणजे युक्रेनमधील सध्याचे युद्ध, अकरावे आणि बारावे वचन दर्शविते; आणि तिसरे

प्रतिनिधी युद्ध, जे संयुक्त संस्थानांच्या अंतिम विजयाचे प्रतिनिधित्व करते, ते तेराव्या ते पंधराव्या वचनांमध्ये दर्शविले आहे.

पाचव्या वचनापासून पंधराव्या वचनापर्यंत दर्शविलेल्या या चार कालखंडांबाबत हे ओळखणे आवश्यक आहे की शेवटचे दोन कालखंड—जे युक्रेनमधील वर्तमान युद्धाचे, आणि त्यानंतर संयुक्त संस्थानांच्या प्रतिउत्तराचे प्रतिनिधित्व करतात—ते शिवकामोर्तबाच्या काळात घडतात. सोळावे वचन संयुक्त संस्थानांमध्ये लवकरच येऊ घातलेल्या रविवार-नियमाची ओळख करून देते. पाचव्या ते दहाव्या वचनांपर्यंत ५३८ पासून १७९८ मधील समाप्तीच्या काळापर्यंतचा इतिहास, आणि त्यानंतर १९८९ मधील समाप्तीच्या काळापर्यंतचा इतिहास दर्शविला आहे. म्हणून, अंतिम प्रतिनिधी युद्धातील दोन लढाया, ज्यांचे प्रतिनिधित्व अकराव्या ते पंधराव्या वचनांमध्ये केले आहे, त्या त्या कालखंडात पूर्ण होतात, ज्या कालखंडाविषयी यहेज्केल अध्याय बारा असे ओळख करून देतो की प्रत्येक दर्शनाचा परिणाम पूर्ण होतो.

त्या दृष्टांतांचे प्रतिनिधित्व यहेज्केलाला “चाकांत चाके” असे करून दाखविण्यात आले, ज्यांची ओळख सिस्टर व्हाइट “मानवी घटनांच्या गुंतागुंतीच्या परस्परसंवाद” अशी करून देतात. युक्रेनमधील युद्धाचा इतिहास, पुतिनचा विजय, आणि त्यानंतर त्याचा विनाश, त्यापाठोपाठ संयुक्त संस्थानांचा विजय, हे देवाच्या वचनातील ओळीवर ओळ अशी उलगडत जाणाऱ्या प्रकटीकरणांपैकी एक अत्यंत गुंतागुंतीचे प्रकटीकरण आहे.

यहेज्केलच्या “चाकांत चाके” यांविषयी भाष्य करताना सिस्टर व्हाइट म्हणतात की, यहेज्केलने जेव्हा प्रथम ती चाके पाहिली, तेव्हा ती गोंधळासारखी भासत होती; परंतु शेवटी यहेज्केलला त्या चाकांमध्ये परिपूर्ण व्यवस्था दिसून आली, जी “मानवी घटनांच्या गुंतागुंतीच्या परस्परक्रियेचे” प्रतीक आहे. अकराव्या ते पंधराव्या वचनेमध्ये दर्शविलेल्या इतिहासाचे योग्य रीतीने विभाजन करण्यासाठी, कॅथोलिक चर्च आणि नाझी जर्मनी यांच्यातील संबंध समजणे आवश्यक आहे, कारण युक्रेनमधील नाझी नेते त्या संबंधाचे प्रतिनिधी आहेत.

पोर्तुगालमधील फातिमा येथे १९१८ साली झालेल्या तथाकथित कुमारी मरियेच्या प्रकट होण्याची भूमिका समजून घेणेही आवश्यक आहे; तसेच त्या इतिहासातील तीन मुलांकडे तथाकथित कुमारी मरियेने सोपविलेल्या तीन गुपितांचाही विचार करणे आवश्यक आहे. कॅथोलिक चर्च आणि नास्तिक रशिया यांच्यातील संघर्ष, तसेच दुसरे महायुद्ध, यांचे वर्णन करणाऱ्या त्या तीन संदेशांचा मूलाधार हा फातिमाच्या संदेशाचा एक भाग आहे, जो युक्रेनमधील युद्धात प्रतिबिंबित होतो.

फ्रेंच क्रांती, तसेच कॅथोलिक चर्चाशी तिचा संदेष्टापरक संबंध, आणि शेवटी व्लादिमीर पुतिनाचे प्रतिनिधित्व करणारा नेपोलियन बोनापार्ट, हेही युक्रेनमधील युद्धात दर्शविलेल्या “चाकां”पैकी एक आहे. फ्रेंच क्रांतीचा संयुक्त संस्थानांशी असलेला संदेष्टापरक संबंधही या इतिहासात दर्शविला आहे; कारण जसे फ्रान्सचा अधःपात होत असताना नेपोलियनद्वारे पुतिनाचे प्रतिनिधित्व केले जाते, तसेच १९८९ च्या लढाईत कॅथोलिक धर्माच्या सैन्यांचा प्रमुख म्हणून असलेला माजी अभिनेते रोनाल्ड रेगन, युक्रेनचा अधःपात होत असताना माजी अभिनेते झेलेन्स्की यांचे प्रतिरूप ठरतो. या वचनेतील एकमेकांना छेदणाऱ्या व जोडणाऱ्या चाकांमध्ये, संयुक्त संस्थानांतील डेमोक्रेट राजकारण्यांसाठी अंतिम घाव—जे झेलेन्स्की यांचा प्रचार करीत आले आहेत आणि अजूनही करीत आहेत—पुतिन विजयी ठरल्यावर त्याच्याद्वारे उघड केला जाईल.

हा अभ्यास आपण पुढील लेखात पुढे चालू ठेवू.

खबार नदीच्या काठावर, यहेज्केलाने उत्तरेकडून येत असल्यासारखे भासणारे एक वादळ पाहिले, “एक मोठा मेघ, आणि स्वतःभोवती गुंडाळणारी अग्नीची ज्वाला, आणि तिच्याभोवती तेज होते, आणि तिच्या मधोमध अंबराच्या रंगासारखे काहीतरी होते.” एकमेकांना छेद देणारी अनेक चाके चार सजीव प्राण्यांद्वारे चालविली जात होती. या सर्वांच्या फार वर “नीलमणीसारख्या दगडाच्या देखाव्याप्रमाणे सिंहासनाचा आकार होता: आणि त्या सिंहासनाच्या आकारावर त्याच्या वर मनुष्याच्या देखाव्यासारखा एक आकार होता.” “आणि करूबांच्या

पंखांखाली मनुष्याच्या हाताचा आकार दिसत होता." यहजेकेल 1:4, 26; 10:8. त्या चाकांची रचना इतकी गुंतागुंतीची होती की, पहिल्या दृष्टीक्षेपात ती गोंधळात असल्यासारखी दिसत होती; परंतु ती परिपूर्ण सुसंगतीने चालत होती. करूबांच्या पंखांखालील हाताने धारण केलेले व मार्गदर्शित केलेले स्वर्गीय जीव ही चाके पुढे चालवीत होते; त्यांच्या वर, नीलमणीच्या सिंहासनावर, सनातन परमेश्वर विराजमान होता; आणि सिंहासनाभोवती दैवी करुणेचे प्रतीक असलेले इंद्रधनुष्य होते.

"जसे चाकांसारख्या गुंतागुंतीच्या हालचाली करूबांच्या पंखांखालील हाताच्या मार्गदर्शनाखाली होत्या, तसेच मानवी घटनांच्या गुंतागुंतीच्या प्रवाहावर दैवी नियंत्रण आहे. राष्ट्रांच्या कलह व गोंधळ यांच्या मध्येमध्येही, जो करूबांवर विराजमान आहे, तो अजूनही पृथ्वीच्या व्यवहारांचे मार्गदर्शन करीत आहे.

"एकामागून एक आपल्या वाटप झालेल्या काळात व स्थानात अधिष्ठित झालेल्या राष्ट्रांचा इतिहास—ज्यांनी स्वतःला त्याचा अर्थही ज्ञात नसताना, अचेतनपणे त्या सत्याची साक्ष दिली—आपल्याशी बोलतो. आज प्रत्येक राष्ट्राला आणि प्रत्येक व्यक्तीला देवाने आपल्या महान योजनेत एक स्थान नेमून दिले आहे. आज मनुष्य आणि राष्ट्रे यांचे मोजमाप त्या परमेश्वराच्या हातातील साहुलीने केले जात आहे, जो कधीही चूक करीत नाही. सर्व जण आपल्या स्वतःच्या निवडीने आपले भाग्य ठरवीत आहेत, आणि देव आपल्या उद्देशांची पूर्तता व्हावी यासाठी सर्व गोष्टींवर अधिराज्य गाजवीत आहे."

"ज्या इतिहासाला महान 'मी आहे' याने आपल्या वचनात चिन्हित केले आहे, भूतकाळातील अनंतकाळापासून भविष्यकालातील अनंतकाळापर्यंत भविष्यवाणीच्या साखळीत दुव्यानंतर दुवा जोडत, तो आपल्याला सांगतो की युगांच्या प्रवाहात आपण आज कुठे आहोत, आणि येणाऱ्या काळात काय अपेक्षित असू शकते. भविष्यवाणीने आजच्या काळापर्यंत जे काही घडून येईल असे पूर्वी सांगितले होते, ते सर्व इतिहासाच्या पानांवर नोंदले गेले आहे; आणि जे काही अद्याप येणे बाकी आहे, तेही आपल्या नियोजित क्रमाने पूर्ण होईल, याची आपण खात्री बाळगू शकतो." Education, 178.